

Það er grundvallarmunur á orðum og myndum.

Myndir framkalla óörvishi virkni í heilanum en rituð frásögn. Skykerni mannfólks þvingar það til að sjá þrívíða mynd út úr teikningu eða ljósmynd á tvisíðum fléti.

Myndefni veður sterkari upplifun en texti. Myndin er skýndlegri, augljósari og þar af leiðandi áhrifameiri.

Tungumálið gefur til kynna að málverk eða teikning séu meiri tilbúningur en ljósmynd.

Ljósmyndarar taka ljósmyndir.

Listamenn búa til málverk eða teikningar.

Myndhöfundurinn

rammar efnið inn.

Hann velur hvað áhorfandinn sér og hvað er ekki sýnilegt.

Myndhöfundurinn hefur alltaf tækifæri til að hafa áhrif á upplifun áhorfandans.

Að teikna er að horfa, greina og velja helstu einkenni viðfangsefnis.

Að taka ljósmynd er að frysta augnablik; að fanga endurvarp ljóss á vélrænan hátt.

Taugakerfið sendir boð gegnum sérhverja minningu um fortíðina og tilfinningu fyrir nútíðinni.

Aðrar kröfur eru gerðar til sannleiksgildis sjálfsævisögulegra myndasagna heldur en hefðbundinna sjálfsævisagna.

Ástæða þess gæti verið sú að söguleg og félagsleg mótun lesenda segir þeim að myndir séu alltaf skör lægra en orð.

Myndestur byggist alltaf á reynslu og aðstæðum áhorfandans. Mynd getur framkallað allt önnur áhrif en myndhöfundur ætlaði.

Virginia Woolf

Blaðamennska er í eðli sínu hverful en ef þú upphefur hana að vissu leyti og gerir hana að list þá geta áhrifin varað lengur.

Af hverju leggur fólk á sig að skrifa og gefa út fréttarásagnir í myndasöguformi?

Það tekur myndasögublaðamanninn Joe Sacco að jafnaði þrjú daga að teikna eina blaðsíðu og síðasta bók hans var fjögur ár í vinnslu.

Almennt virðist tilhneigingin vera að telja málaðar eða teiknaðar myndir á einhvern hátt listrænni og þess vegna háðari túlkun málans eða teiknarans.

Er ástæða til að ætla að listrænt gildi dragi úr vægi myndefnis sem heimildar?

Sjónræna yfirborðið er hrífandi þótt efnið sé erfitt og fráhrindandi.

Joe Sacco